

Mál nr. 203/2021**M og
V v/ slysatryggingar ökumanns og eiganda A****Ágreiningur um brottfall bótaréttar úr slysatryggingu ökumanns vegna ölvunar.****Gögn.**

Málskot, dags. 08.05.2021 ásamt fylgiskjölum 1-7.

Bréf V, dags. 04.06.2021 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti og fylgigögnum þess kemur fram að M hafi, um klukkan hálfþrjú aðfararnótt hins 28. febrúar 2021, ekið bifreiðinni A úr samkvæmi í Breiðholti, en tveir farþegar, X og Y, hafi verið með í för. Þegar M beygði frá frárein Nýbýlavegar á Reykjanesbraut til norðurs hafi bifreiðin runnið til, að hann telji vegna rigningar eða háلكu, farið á kant við veginn og þaðan á ljósastaur. Með bréfi dags. 23. apríl 2021, hafi V tilkynnt um að bótaréttur M úr slysatryggingu ökumanns og eiganda A félli niður á grundvelli þess að hann hafi verið ölvaður við aksturinn. Því er mótmælt af hálfu M, enda liggja fyrir yfirlýsingar M, X og Y, dags. 8. maí 2021, þess efnis að bifreiðin hafi runnið til vegna háلكu/rigningar og sé því um óhappatílvik að ræða sem ekki verði rakið til ölvunar M. Auk þess kemur fram í yfirlýsingum X og Y að ekkert við aksturslag M hafi bent til þess að hann væri undir áfengisáhrifum. Þá kemur fram í yfirlýsingu M að ekkert í hegðun hans eða aksturslagi hafi bent til þess að hann hefði neytt áfengis fyrir umrætt atvik og hafi hann haft fullkomna stjórn á A. Sé bótaréttur á grundvelli framangreinds því til staðar.

Í bréfi sínu til nefndarinnar vísar V til þess að áfengismagn í blóði M hafi mælst 2,08 prómill í blóðsýni sem var tekið klukkan 4:01 en 1,92 prómill í sýni sem tekið var klukkustund síðar. Megi því ætla að áfengismagn í blóði hans hafi verið a.m.k. 2,24 prómill er atvikið átti sér stað. Þá hafi tetrahýdrónkannabínól að magni 1,6 ng/ml greinst í blóði M. Hafi M því verið undir áhrifum fíkniefna auk þess að vera allverulega drukkinn. Í fyrirliggjandi lögregluskýrslu um atvikið, dags. 28. febrúar 2021, sé þá haft eftir X og Y að þeim hafi ekki fundist M vera í ökuhæfu ástandi. Síðari yfirlýsingar þeirra um annað hafi ekkert vægi í málinu. Samkvæmt 9. gr. sameiginlegra skilmála félagsins, sbr. 90. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004, sé heimilt að lækka eða fella niður ábyrgð félagsins hafi váttryggður valdið því af stórkostlegu gáleysi að tjónsatburður varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella. M hafi umrætt sinn verið undir gríðarlega miklum áhrifum er hann náði ekki beygju, ók á ljósastaur og hafnaði á umferðareyju. Sönnunarbyrði þess að atvikið megi rekja til annars en ástands M hvíli á honum og hafi slík sönnun ekki tekist. Í skýrslu lögreglu komi fram að veður hafi verið þurr, vegir blautir en ekkert komi fram um að háلكu. Þá segi ekkert í skýrslunni um skriðför, bremsuför eða annað sem styðji við lýsingar M á atvikum. M hafi ekki tekist að hnekkja fyrirliggjandi skýrslu lögreglu að neinu leyti og engin haldbær gögn hafi verið lögð fram er styðji þá fullyrðingu að hann hafi ekki talið sig vera undir áhrifum. Hafi M með háttsemi sinni brotið gegn ákvæðum umferðarlaga og sýnt af sér stórkostlegt gáleysi sem leitt hafi til umrædds tjóns. Eigi það að leiða til þess að bótaréttur hans falli niður.

Álit.

Fyrir liggur að áfengismagn í blóði M mældist 2,08 prómill í blóðsýni sem tekið var um einni og hálfri klukkustund eftir umrætt atvik. Þá mældust 16 ng/ml af tetrahýdrónkannabínóli í blóði hans. Braut M því gegn ákvæðum 1. mgr., sbr. 3. mgr., 49. gr. umferðarlaga nr. 77/2019 um bann við ölvunarakstri, og 1. mgr., sbr. 2. mgr., 50. gr. sömu laga um bann við akstri undir áhrifum ávana- og fíkniefna og var ástand hans slíkt að hann var samkvæmt framangreindum ákvæðum óhæfur til að stjórna ökutæki. Þá er haft eftir M í fyrirliggjandi lögregluskýrslu að hann hafi ekið á um 60-70 kílómetra hraða á klukkustund og það hafi líklega verið of hratt fyrir beygjuna og því hafi ökuferðin endað svona. Í lögregluskýrslu er einnig haft eftir X og Y að M hafi ekið greitt og þeir beðið hann um að draga úr hraðanum, en hann hafi þá aukið hraðann. Þeir hafi þá beðið M um að stöðva bifreiðina en hann ekki heldur orðið við því. Hafi ökuferðin þá endað með því að M hafi ekki náð beygjuna og ekið á ljósastaur. Ekkert kemur fram í lögregluskýrslunni um að M eða farþegar hans telji að A hafi runnið til vegna háلكu eða rigningar. Líta verður á lögregluskýrsluna og frásögn aðila á vettvangi sem frumgagn í málinu, og verður því ekki byggt á síðari yfirlýsingum aðila hvað varðar aðdraganda umrædds atviks. Af framangreindu verður að telja að orsakatengsl séu milli ástands M við akstur A og þess að tjón varð.

Samkvæmt 1. mgr. 90 gr. laga um váttryggingarsamninga má lækka eða fella niður ábyrgð félagsins ef váttryggður hefur valdið því af stórkostlegu gáleysi að váttryggingaratburður varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella hefðu orðið og við úrlausn þess skuli litið til sakar váttryggðs, hvernig váttryggingaratburður bar að, hvort váttryggður var undir áhrifum áfengis eða fíkniefna sem hann hafði sjálfviljugur neytt og atvika að öðru leyti. Með hliðsjón af öllu framansögðu verður að telja að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi og að með hliðsjón af atvikum og þeim gögnum sem liggja fyrir nefndinni sé heimilt að fella ábyrgð V að fullu niður.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysatryggingu ökumanns og eiganda A hjá V

Reykjavík, 9. júlí 2021.
Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.